

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Secunda. Textus: Sic Deus dilexit mundum. Joann. cap.2. Thema:
Per excessum, amore immenso, diligit nos Deus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

FERIA SECUNDA PENTECOSTES.

CONCIO SECUNDA.

Sic Deus dilexit mundum. Joan. cap. 3.

Textus.

Sic: per excessum, modo immenso, Deus diligit hominem.

Thema.

Acta Apostolorum narrant cap. 2. S. Spiritum in forma ignitarum linguarum super Apostolos venisse: *Et apparuerunt illis dispersita lingua tanquam ignis, seditque super singulos eorum.* Cur in igne apparuerit S. Spiritus rationem scio; nempe factum esse

Exordium.

ad amorem divinum indicandum: ast quaestio est, cur rectè hic ignis formam flammæ linguæ expressit? quaestionem similitudine declaro: Aestuat aliquis intensissimo calore, & exindè nascente siti torquetur: sic calorem patiens, desiderat medico, aut suis intimis amicis intensum calorem, quo aestuat, indicare, verbis dum nequit explicare signo demonstrat, aridam suam linguam extendit, ex hac intelligant, quàm immenso calore aestuet, flagret: Ab æterno sanctissima Trinitas, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus summo erga nos homines aestuabat amore, explicare hunc caloris, amoris inquam, aestum, cum sit impossibile, in forma ignitarum linguarum apparet S. Spiritus, signo declarans, quod verbis eloqui impossibile est, nimirum quantus sit divinus amor erga homines, nempe; immensus, summus, infinitus. Sic

scriptum est: *Joan. cap. 3. Charitate perpetua dilexi te.* Et ad *Textu Sacrae*

Ephes. cap. 2. Paulus habet: Propter nimiam charitatem, qua dilexit nos. Audiamus & Patres de immenso Dei amore scribentes: *ss. Patres,*

O charitatem verè nimiam, qua omnem mensuram excedit, modum transcendit, & supereminet universis. Exclamat S.

Bernardus in ep. secunda S. Pauli ad Eph. *Sic Deus dilexit* *s. Bernardus.*

sic:

sic: ut neque mens capere sufficit, neque sermo valeat enun-
rare, nam quantum plus dixerō, multum plus praterco; ait

- S. Chrysoft. Chrysoftomus hom. 27. in Genes. Deus factus est participans
stra mortalitatis, ut homo fieret particeps suae Deitatis, scribit
S. Augustin. S. Augustinus Tract. 49. in Joannē. Et iterum lib. 3. confess. cap. 1.
O tu bone omnipotens, qui sic curas unumquemque nostrum
quasi solum cures, & sic omnes, quasi singulos curares, & diligeres
S. Hieronym. Audiatur & S. Hieronymus in Pl. 26. In hoc contemplari
ingentem Dei amorem erga homines, quod parentum amor
filios in morte saltem finitur, Dei autem amor crescit in ter-
S. Thomas à pore. Aureè scribit S. Thomas à Villa Nova Dom. 2. de
Villa Nova. Supra modum, sine modo me Domine dilexisti, & qui omnia
numero, pondere, & mensura fecisti, in me diligendo, numerum
pondus, & mensuram excessisti. S. Spiritu pro gratia invocato
Conceptus dabo.

CONCEPTUS I.

Confirmatio. Ezechiel cap. 40. describit se in Spiritu raptum vidisse
rum, qui in templo Dei omnia ad amussim mensurabat: *Vir, cuius erat species quasi species arboris, & funiculus in
manu ejus, & calamus mensura.* Hic vir mensurabat, et
cem deducebat, portarum, atriorum, altarium, latitudinem
gitudinem, altitudinem, unicum erat, quod vir ille non metit
bat, & quid illud? erat ignis, ignem, de quo scriptum legitur
ignis super altare semper ardebit. Levit. 6. Angelus non
mensus: cur & ignem non metitur? fateor elementum ignis, quod
jam sursum, jam deorsum fertur, difficile, imò corporeae naturae
impossibile fore, Spiritui autem, qualis erat vir ille ab Ezechiele
visus, est possibile, cur ergo vir ille, Spiritus qui erat, & ignis
non est mensus? Theodoretus vult, per ignem, indicari Dei amorem,
rem, vir ille Spiritus licet, ignem intermittit metiri, ut Dei amor
ris immensitatem ostendat, ac demonstret, amorem Dei esse
homines, altitudinem, longitudinem, latitudinem, terminatum
cabo

calculum, aut gradum determinatum non habere, finem nescire. Hoc indicare voluit Sponsa, Cantic. cap. 8.

CONCEPTUS II.

Amorem divinum sponsa igni infernali comparat: *Fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus amulatio.* Incepta videtur similitudo, quia amor divinus inferno comparatur; Amorem amantes non inferni ignem, sed paradisi prægustum existimant; quid ergo mysterii indicare vult S. Spiritus, Amorem divinum igni infernali comparando? Advertite mysterium: ignis inferni diuturnus, interminabilis est, semper ardet, & ardebit in æternum. Ita Isaias prædicat c. 66. *Ignis eorum non exstinguetur.* Ignis inferni ardet & non consumitur, vivacissima illa flamma immortalis est, nunquam deficit, nunquam exstinguitur. Huic ergo indeficienti, immortalis igni, igni infernali, sponsa amorem divinum comparat, ad indicandum: quod immensus sit Dei amor erga hominem, interminabilis, inconsumptibilis, immensus, immortalis, quod & ipse Deus indicare voluit Osee cap. 2.

CONCEPTUS III.

Desponsabo te mihi in sempiternum, ad hominem inquit Deus. Notate verbum: *desponsabo*: quo verbo immensum suum amorem erga hominem, divina bonitas exprimit; deduco hoc sequenti discursu: Si quis Princeps pauperem puellam adoptaret in filiam, ac hæredem, magnum monstraret amorem, si ultrò assumeret & in sponsam; amorem maximum exhiberet, cum amore conjugali, major amor non detur, teste Scriptura: Genes. 2. *Relinquet homo patrem & matrem, & adhaerebit uxori suæ, & erunt duo in carne una.* *Desponsabo te mihi in sempiternum,* dicit Deus; *desponsabo*: non simplici, sed maximo, maritali inquam amore, diligit Deus hominem, amore immenso, excessivo, quod ulterius deduco ex verbis Thematis.

Pars II.

(B)

CON-

CONCEPTUS IV.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum dedit. Dedit Filium suum unigenitum Deus Pater, ut hominem curatur, custodiret: jam si possibile est mensurare Dei amorem et hominem quam sit excessivus, immensus: Filium suum unigenitum Deus Pater dedit in custodiam, curam, ac tutelam Angelorum, Matth. cap. 4. *Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te, in omnibus viis tuis.* Angelus ens est finitum, est creatum, ac limitatum, ad pondus, & mensuram, divinitus est productum: Filius Dei, Deitas est infinita: Filius Dei est in essentia, & existentia, sine pondere, sine numero, sine mensura. Non Angelum, non ens finitum, & limitatum, non creaturam numero, pondere, & mensura productam, sed ipsum Dei Filium in essentia, in existentia infinitum, immensum, inscrutabilem. Deus Pater hominis custodem, curatorem, redemptorem potest quis exinde non agnoscit, amorem Dei erga hominem esse infinitum, sine mensura, verè excessivum. Profundius veritatem scrutemur.

CONCEPTUS V.

Sit mihi creaturarum infimo licitum investigare: quid est? respondet divinus genius: Deus est perfectissima essentia, et cuius terræ fertilitas mera umbra est. Deus est inperferutabilis, respectu cuius vastum mare vix unica aquæ gutta est. Deus est indeficiens amor, respectu cuius omnes confagrationes & incendia Æthnæ, Vesuvii, vix unica flammula apparent. Deus est incomprehensibilis Charitas, respectu cuius sol, luna & lucis radius, vix nominentur. Deus est indescriptibilis Mysterium, respectu cuius cælum vix punctum, terra, arena granulum dicendum est. Deus est inexplicabilis Sapientia, respectu cuius etiam angelicus intellectus, vix pulvisculus est. Deus est infinita potentia, respectu cuius vis totius mundi, crepundia dicenda. Quæro nunc econtrario, quid est homo? Respondeo: homo est vilis terræ gleba, vas plenum imperfectionibus, ac defectibus humilis origine, pauper qualitatibus, idiota in seipso, balbutiens in loquendo, rusticus in moribus, distractus cogitatione, vane

actione. Quid est homo? est scopus infirmitatum, vas fragile, exul in hac valle lachrymarum, rebellis Dei, sclavus mortis, esca vermium. Jam agnosce immensum Dei amorem erga hominem: Deus perfectissima essentia, Deus inscrutabilis bonitas, Deus immensus amor, Deus incomprehensibilis claritas, Deus indicibilis Majestas, Deus inexplicabilis sapientia, Deus summa potestas, in homine quiescit, in homine contentatur, ita Genes. c. 2. *Creavit Deus hominem, & requievit.* Quietem præcedit labor & fatigatio, creavit Deus hominem, & requievit, O amor! super hominem, hoc nihilum defatigatur Deus fortissimus, lassatur Deus potentissimus, quietem capit Deus immutabilis. Sic, sic, per immensum, per excessum, Deus dilexit mundum.

CONCEPTUS VI.

Peccavit Adam, & statim deambulavit Deus in Paradiso, inclamans: *Adam ubi es?* Genes. 3. Desuper S. Augustinus: *Vox Dei, Adam ubi es, non increpantis, sed miserentis, & querentis est.* Videamus nunc, quis factus sit Adam peccando: quid est homo peccator? peccator est illud monstrum, cujus malitia Universum implet; in cælo hujus monstri, peccatoris inquam, summus est contemptus, in terra ejus persecutio, in igne videtur ejus via, in mari audiuntur ejus prædationes, in aëre perstreant ejus blasphemias, in terra cernuntur ejus rixæ, in civitatibus ejus regnat superbia, in templis ejus sacrilegia, in tribunalibus ejus injustitia, in palatiis ejus fraus & fallacia, in cubiculis ejus nequitia, in foro ejus malitia, in plateis ejus lascivia. Quid est peccator? Est hostis Dei, sclavus Dæmonis, foetens cadaver, abominatio Angelis, bestiis horror; tale monstrum, atque prostibulum factus est Adam, & per Adam universum humanum genus; talis ac tantus reus læsam divinam Majestatem supplex accedere debebat, cum in omni foro, reus ac offensor, læsum, offensum sequi, convenire, veniam rogare teneatur. Ast O Amor Dei immensus, Deus offensus, Majestas Dei læsa, sequitur reum, convenit offensorem suum; gratiam & veniam sua sponte offert, indulgentiam pollicetur, *Adam ubi es?* An non hæc patet
(B) 2 amorem

amorem Dei erga hominem esse excessivum, immensum, finitum.

CONCEPTUS VII.

Ex inexhausto amoris divini fonte conclusum est in SS. Trinitatis Consistorio, perditum hominem iterum redimere, vitam reddere salutis, capacem vitæ æternæ; mirum ergo, quod hunc actum redemptionis generis humani, Filius, secunda persona, & non potius S. Spiritus, qui amor Dei intitulatur, perierit; cur Amor divinus, S. Spiritus, tertia in Trinitate persona, hominem non redemit? bene notate: Conclusum fuisse, Pernam, quæ opus redemptionis assumeret, mortem subire debere non ergo S. Spiritus, qui amor dicitur, redemptionis opus assumpsit, ut noscamus Amorem Dei erga hominem immortalem, nunquam exspirare, nunquam deficere, aut interire; sed per excessum, sine modo, numero, ac mensura permanere.

Epilogus.

Hortor ergo cum S. Ambrosio lib. 6. in cap. 7. Lucæ: *est, quod dignè Deo referre possumus; quid enim referemus suscepta carnis injuria, quid pro verberibus, quid pro cruciatibus, si non dilexero. Reddamus ergo amorem pro deo, charitatem pro munere, gratiam pro sanguinis pretio. Amen.*

